

ΑΠΟΦΑΣΗ 58 /2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Χριστίνα - Μαριγώ Δερματά, Ειρηνοδίκη, την οποία όρισε ο Διευθύνων το Ειρηνοδικείο Καλλιθέας, και τη Γραμματέα Παρασκευή Μαραγκού.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, την 22α Σεπτεμβρίου 2023 και ώρα 09.00 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

Καλλιθέας Αττικής (οδός [redacted] κατοίκου [redacted] με ΑΦΜ [redacted] πληρεξουσίας δικηγόρου της Κωνσταντίας Ζαρκαδούλα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: της

επωνυμία [redacted] εταιρείας με την [redacted] και το διακριτικό [redacted] [redacted] και το [redacted] που εδρεύει στο Παλαιό Φάληρο Αττικής (οδός [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ [redacted] η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της [redacted]

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 16-08-2023 αίτησή της που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ΓΑΚ/ΕΑΚ η συζήτηση της οποίας ορίστηκε για την αναφερόμενη αρχή της παρούσας δικάσιμο, οπότε και εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου εκθέματος.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στα σημειώματά τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΕΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 974, 981 εδ. α, 984 ΑΚ συνάγεται, ότι ο αποκτήσας τη φυσική εξουσία επί του πράγματος είναι νομέας αυτού, αν ασκεί την εν λόγω εξουσία, με διάνοια κυρίου, η δε νομή αυτή προσβάλλεται είτε με διατάραξη είτε με αποβολή του νομέα, εφόσον αυτές γίνονται παράνομα και χωρίς τη θέλησή του, οπότε αυτός προστατεύεται με τις οικείες αγωγές των άρθρων 989 και 984 ΑΚ περί διαταράξεως της νομής και περί αποβολής από αυτήν. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 989 ΑΚ, ο νομέας που διαταράχθηκε παράνομα έχει δικαίωμα να αξιώσει την παύση της διατάραξης, καθώς και την παράλειψή της στο μέλλον. Διατάραξη είναι κάθε παρεμπόδιση ή παρακώλυση της φυσικής εξουσίας πάνω στο πράγμα, με διαρκή ή παροδικό χαρακτήρα, που δεν φτάνει μέχρι την αποβολή και με την οποία ανατρέπεται η ήσυχη και ειρηνική απόλαυση της νομής, συνιστά δε μερική προσβολή, γιατί ο νομέας δεν στερείται πλήρως τη φυσική εξουσία, αλλά παρακωλύεται σε κάποια από τις εκδηλώσεις της. Θετικά εκδηλώνεται η διατάραξη, είτε με πράξη του προσβολέα στο πράγμα (π.χ. αφαιρώντας ή και κόβοντας ή και καταστρέφοντας αντικείμενα από ξένη ιδιοκτησία), είτε με παρεμπόδιση πράξεως του νομέα (δυσχεραίνει τον νομέα να εισέλθει στην ιδιοκτησία του με την τοποθέτηση αντικειμένων που φράζουν ή παρεμποδίζουν ή παρακωλύουν την είσοδο και έξοδο απ' αυτήν), ενώ αρνητικά, με παράλειψη, όταν ο προσβολέας δεν προβαίνει στην επιβαλλόμενη ενέργεια προς αποτροπή ή παύση της διαταράξεως.

Περαιτέρω, από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων με εκείνες των άρθρων 682 παρ. 1, 688 παρ. 1, 692 παρ. 1, 733 και 734 παρ. 2 του ΚΠολΔ, σαφώς προκύπτει ότι ο αιτών τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων για διατάραξη στη νομή οφείλει να επικαλεστεί στην αίτησή του: α) Ότι κατά το χρόνο της διατάραξης ο ίδιος ήταν νομέας, β) Το είδος της νομής που προσβλήθηκε, με περιγραφή του επίδικου αντικειμένου της κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, και όταν πρόκειται για ακίνητο με προσδιορισμό του είδους, της θέσης, της έκτασης, των ορίων του και του προσανατολισμού των πλευρών του, ώστε αυτό να εξατομικεύεται πλήρως κατά τρόπο που να μπορεί αυτό να εντοπίζεται επακριβώς και να διαχωρίζεται από τα γειτονικά εδάφη, χωρίς να γεννάται αμφιβολία για την ταυτότητα του (βλ. ΑΠ 585/2016, Εφαθ 848/2009, ΠΠραθ 1605/2011 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και Βαθρακοκοίλης Β., Η νομή, 2015, αρ. 1918, σ. 603 και αρ. 1956, σ. 618-619, Παπαδόπουλος Κ., Αγωγές Εμπράγματος Δικαίου, τόμος

λος, έκδοση 1989, παρ. 35, σ. 121 και για τα αναγκαία στοιχεία για την ακριβή περιγραφή του επίδικου ακινήτου σε ΑΠ 585/2016, ΑΠ 927/2011, ΑΠ 1729/2009, ΑΠ 784/2001, ΠΠρΡοδ 50/2013 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), γ) Ότι ο καθ' ου ενήργησε σε ορισμένο τόπο και χρόνο, που καθορίζεται, πράξη διατάραξης της νομής του πράγματος του και δ) Ότι λόγω της διατάραξης υπάρχει επικείμενος κίνδυνος ή επείγουσα περίπτωση (ΠολΠρΒολ 141/1993 Αρμ. 1993.932, ΜονΠρΠειρ 1020/78 Δ. 9/339, Μπέη Πολ. Δικ. τεύχος 24 σελ. 87 αριθμ. 5). Όσον αφορά την τελευταία προϋπόθεση, ήτοι αυτή του επικείμενου κινδύνου ή της επείγουσας περίπτωσης, επί προσβολών της νομής, της κυριότητας και γενικά των απόλυτων δικαιωμάτων, η επείγουσα περίπτωση, δηλαδή η ανάγκη να ενεργοποιηθεί προσωρινά η εριζόμενη έννομη σχέση, παρίσταται αυτόθροη, όταν πιθανολογείται η ύπαρξη του ασφαλιστέου δικαιώματος, καθώς και η παράνομη προσβολή του. Ειδικότερα, όταν προσβάλλεται η νομή (με αποβολή ή διατάραξη), το δικαστήριο των ασφαλιστικών μέτρων έχει τη δυνατότητα να αποκαταστήσει προσωρινά την τρωθείσα φυσική εξουσία του αιτούντος στο διαφιλονικούμενο πράγμα, κατά τη ρητή διάταξη της ΚΠολΔ 734 παρ. 2, ακριβώς επειδή η παράνομη προσβολή και μόνο της εν λόγω εξουσίας του, δημιουργήσει εο ἴρσο την ανάγκη να συνεχίσει αυτός προσωρινά να ασκεί το διαφιλονικούμενο δικαίωμά του, με άλλα λόγια να ενεργοποιηθεί προσωρινά το δικαίωμά του σε αυτό. Δεν απαιτείται δηλαδή αποδεικτική κρίση και περί της συνδρομής της επείγουσας περίπτωσης και συνεπώς δεν απαιτείται, για να θεμελιωθεί νόμω η εν λόγω περίπτωση, κίνδυνος συγκρούσεων ή διαπληκτισμών των διαδίκων (ΜΠρΚορ 482/2015 ΕΦΑΔ 2015 1133, ΜΠρΧαν 36/2012 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΜΠρ Χαλκ 608/2009 ΕΠΟΛΔ 2011 227, ΕιρΧαν 23/2013 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, Κ. Γεωργίου, Οι έννοιες του «επικείμενου κινδύνου» και της «επείγουσας περίπτωσης» στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ΕΛΛΔνη 1997.16 επ.).

Τέλος, κατά το άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ «Τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή διατήρηση». Με τη διάταξη αυτή, η ρύθμιση της οποίας υπαγορεύεται από την φύση της προσωρινής δικαστικής προστασίας, τίθεται απαγορευτικός κανόνας, δεσμευτικός για το δικαστήριο, κατά τον οποίο τα ασφαλιστικά μέτρα, δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος, του οποίου ζητείται η

εξασφάλιση ή η διατήρηση, γιατί δεν είναι επιτρεπτή η με ασφαλιστικά μέτρα δημιουργία αμετακλήτων καταστάσεων στις σχέσεις των διαδίκων, έτσι που να ματαιώνεται ο τελικός σκοπός της οριστικής δικαστικής προστασίας. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 734 παρ. 2 του ΚΠολΔ «Το ειρηνοδικείο για την προσωρινή ρύθμιση της νομής ή της κατοχής δικαιούται να διατάξει οποιοδήποτε ασφαλιστικό μέτρο κρίνει πρόσφορο και ιδίως να επιτρέψει ή να απαγορεύσει πράξεις νομής ή κατοχής ή να επιδικάσει τη νομή ή την κατοχή σε κάποιον από τους διαδίκους, είτε με παροχή είτε χωρίς παροχή εγγύησης». Από τη γραμματική διατύπωση αυτής φαίνεται να ατονεί στα ασφαλιστικά μέτρα νομής ο απαγορευτικός κανόνας του άρθ. 692 παρ. 4 ΚΠολΔ. Ωστόσο, και σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζεται περιορισμένα και δεν πρέπει να διατάσσονται ασφαλιστικά μέτρα που διαμορφώνουν αμετάκλητες καταστάσεις, αλλά να προτιμώνται άλλα ηπιότερα (Κράνης σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα Ερμηνεία ΚΠολΔ άρθ. 734 παρ. 5, Μαργαρίτης ΕρμΚΠολΔ άρθ. 734 παρ. 5). Ο κανόνας αυτός του άρθρου 692 παρ. 4 υποχωρεί μόνο στις ακραίες εκείνες περιπτώσεις που πιθανολογείται κίνδυνος σημαντικής προσβολής της αξίας του ανθρώπου, η οποία διασφαλίζεται συνταγματικά, όπως π.χ. για την κατεδάφιση ετοιμόρροπου κτίσματος ή τοίχου αν απειλείται η ζωή ανθρώπου ή βλάβη της υγείας του, όχι όμως και αν απειλείται βλάβη σε γειτονικό ακίνητο. (ΜΠρΘεσ 5731/2011, ΕφΑΔ 2011.328, ΜΠρΑθ 27468/1999, ΔΕΝ 55.1337, ΜΠρΠειρ 2524/1999, ΕλλΔ/νη 40.1627, ΜΠρΑθ 10691/1998, ΝοΒ 47.434, ΜΠρΘ 2945/1996, ΕλλΔ/νη 38.177, Τζίφρας Ασφαλιστικά μέτρα σελ. 50-51, Μπέης Ασφαλιστικά μέτρα σελ. 122 επ., Κράνης σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα ΕρμΚΠολΔ, εισαγωγ. 692-738 παρ. 11 και άρθρο 692 παρ. 2).

Με την κρινόμενη αίτηση, κατ' ορθή εκτίμηση του δικογράφου της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι είναι κυρία και νομέας του περιγραφόμενου με λεπτομέρεια δικαιώματος, που βρίσκεται σε πολυκατοικία επί της οδού στην Καλλιθέα Αττικής, το οποίο έχει εκμισώσει από την 01^η-11-2021 και ότι υπάλληλοι της καθ' ης εταιρείας, η οποία έχει αναλάβει την ανέγερση οικοδομής στο όμορο οικόπεδο, ήτοι στον αριθμό 50 της οδού () στις αρχές Ιουλίου 2023 εισήλθαν παράνομα και χωρίς τη θέλησή της στο μπαλκόνι του διαμερίσματός της, τοποθέτησαν σκαλωσιά επί αυτού και προκάλεσαν τις λεπτομερώς αναφερόμενες φθορές στο μπαλκόνι της, διαταράσσοντάς τη με αυτόν τον τρόπο στην άσκηση της

7

νομής της επί του μπαλκονιού της. Ότι η πρόκληση των ανωτέρω φθορών στο μπαλκόνι της οφείλεται στη μη τήρηση των απαραίτητων μέτρων ασφαλείας από την καθ' ης, η οποία συνεχίζει την ανέγερση της οικοδομής της, παραλείποντας να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας για την αποτροπή του κινδύνου πτώσης οικοδομικού υλικού, διαταράσσοντας τη και με αυτόν τον τρόπο στην άσκηση της νομής της επί του μπαλκονιού της. Μετά από αυτά, επικαλούμενη κατεπείγουσα περίπτωση, συνιστάμενη αφενός στο κίνδυνο πρόκλησης από την πτώση οικοδομικού υλικού περαιτέρω υλικών ζημιών στο μπαλκόνι της και βλάβης της υγείας του μισθωτή της, των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και των εργαζομένων στην οικοδομή, και αφετέρου στην ανάγκη αποκατάστασης της τρωθείσας φυσικής εξουσίας της επί του μπαλκονιού του ως άνω διαμερίσματός της, ζητά να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα προς προστασία της νομής της και ειδικότερα να διαταχθεί η προσωρινή αναστολή των παραπάνω οικοδομικών εργασιών μέχρι τη λήψη από την καθ' ης των κατάλληλων μέτρων για την ασφαλή ανέγερση της οικοδομής, να απαγορευθεί προσωρινά στην καθ' ης οποιαδήποτε πράξη διατάραξης της στην άσκηση της νομής της, καθώς και η τοποθέτηση οικοδομικών υλικών στο μπαλκόνι της και η χρήση από τα συνεργεία της καθ' ης του μπαλκονιού της, να διαταχθεί κάθε μέτρο πρόσφορο για τη ρύθμιση της κατάστασης, να απειληθεί σε βάρος της καθ' ης χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για κάθε παράβαση των διατάξεων της εκδοθησομένης απόφασης και τέλος να καταδικασθεί η καθ' ης η αίτηση στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της.

Με το παραπάνω περιεχόμενο, η αίτηση παραδεκτά εισάγεται, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων των άρθρ. 686 επ. ΚΠολΔ, στο αρμόδιο Δικαστήριο (άρθρ. 733 και 29 παρ. 1 ΚΠολΔ), απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της καθ' ης, καθώς με αυτήν εισάγεται αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων προς προστασία του δικαιώματος της νομής της αιτούσας κατ' άρθρο 733ΚΠολΔ, που αποτελεί ειδικότερη περίπτωση της αίτησης προσωρινής ρύθμισης κατάστασης του άρθρου 731ΚΠολΔ. Να σημειωθεί επιπλέον ότι η αναστολή των οικοδομικών εργασιών δεν ζητείται για λόγους που ανάγονται στη νομιμότητα έκδοσης της οικοδομικής άδειας, βάσει της οποίας εκτελούνται αυτές, οπότε στην περίπτωση αυτή θα υπήρχε δικαιοδοσία των Διοικητικών Δικαστηρίων για την χορήγηση της αναστολής, αλλά ζητείται για λόγους προστασίας της νομής της αιτούσας, με αποτέλεσμα να συντρέχει δικαιοδοσία του

παρόντος Δικαστηρίου και όχι των Διοικητικών Δικαστηρίων, όπως ισχυρίζεται η καθ' ης. Στο μέτρο όμως που η αιτούσα επικαλείται τον κίνδυνο βλάβης της υγείας του μισθωτή της, των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και των εργαζομένων στην οικοδομή και αιτείται την αναστολή των οικοδομικών εργασιών εν γένει για την προστασία των ανωτέρω δικαιωμάτων και όχι μόνο κατά το μέρος που οι οικοδομικές εργασίες προσβάλλουν τη νομή της, το αίτημα αυτό τυγχάνει απαράδεκτο λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο της αιτούσας, καθώς η τελευταία δεν αποτελεί το φορέα του ως άνω δικαιώματος, ήτοι του δικαιώματος υγείας που αποτελεί έκφανση του δικαιώματος προσωπικότητας. Περαιτέρω, η αίτηση είναι ορισμένη, καθώς περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την ιστορική και νομική θεμελίωσή της, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται ανωτέρω στη μείζονα σκέψη της παρούσας, απορριπτομένης της ένστασης αοριστίας που υπέβαλε η καθ' ης, η οποία στηρίζεται στη μη αναφορά από την αιτούσα των μέτρων ασφαλείας που παραβιάζονται και του τρόπου που επενεργεί η παραβίαση αυτή στην άσκηση της νομής της, αφού η αιτούσα αναφέρεται ειδικά στην ανάγκη τοποθέτησης διχτυών ασφαλείας, λόγω του κινδύνου πτώσης οικοδομικού υλικού, εξαιτίας του οποίου παρακωλύεται στην άσκηση της φυσικής εξουσίας επί του μπαλκονιού της, ενώ ήδη έχουν προκληθεί φθορές στο μπαλκόνι της, λόγω και της μη ύπαρξης δομικών πλεγμάτων ή διχτυών. Επίσης, κατά το μέρος που η ένσταση αοριστίας της καθ' ης στηρίζεται στο ότι η αιτούσα ισχυρίζεται τόσο ότι η καθ' ης διατάραξε τη νομή της όσο και ότι την απέβαλε από αυτήν, πρέπει να σημειωθεί ότι στην αίτηση αναφέρονται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν προσβολή της νομής της αιτούσας κατά τρόπο ορισμένο, η ορθή υπαγωγή τους δε στο νόμο, ήτοι το αν αυτά συνιστούν διατάραξη της νομής ή αποβολή από τη νομή, γίνεται από το Δικαστήριο και επομένως η αίτηση δεν καθίσταται αόριστη για τον ανωτέρω λόγο. Το αίτημα όμως να διαταχθεί κάθε μέτρο πρόσφορο για τη ρύθμιση της κατάστασης τυγχάνει απορριπτέο ως αόριστο, αφού η δυνατότητα του Δικαστηρίου κατ' άρθρο 734παρ.2 ΚΠολΔ να διατάξει οποιοδήποτε μέτρο κρίνει πρόσφορο, δεν αναιρεί την υποχρέωση υποβολής από την αιτούσα ορισμένου αιτήματος (692παρ.1 ΚΠολΔ). Απορριπτέος τυγχάνει και ο ισχυρισμός της καθ' ης περί έλλειψης εννόμου συμφέροντος της αιτούσας, για το λόγο ότι η ίδια δεν κατοικεί στο διαμέρισμα, αλλά το έχει εκμισθώσει, καθώς την αγωγή της

νομής (άρα και την αντίστοιχη αίτηση περί λήψης ασφαλιστικών μέτρων), εκτός από τον κάτοχο, έχει και ο νομέας, αφού και αυτού η νομή προσβάλλεται, η προστασία δε και του νομέα επί προσβολής δικαιολογείται, δογματικά μιν επειδή ο κάτοχος ασκεί την (προσβληθείσα) φυσική εξουσία επ' ονόματι και για λογαριασμό του νομέα, πρακτικά δε επειδή είναι ενδεχόμενο ο κάτοχος να αδιαφορήσει για την προστασία του (βλ. Ι. Σπυριδάκη, Ένδικη προστασία της νομής, 2η έκδ., 2019, σ. 161). Όσον αφορά τον ισχυρισμό της καθ' ης περί έλλειψης παθητικής νομιμοποίησής της, ο ισχυρισμός αυτός τυγχάνει απορριπτέος, καθώς η αγωγή διατάραξης της νομής (και αντίστοιχα η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων) μπορεί να εγερθεί τόσο κατά αυτού που έδωσε εντολή για τη διατάραξη της νομής από άλλον όσο και κατά αυτού που για λογαριασμό και κατ' εντολή άλλου προέβη στις διαταρακτικές πράξεις, στην προκείμενη περίπτωση δε η κρινόμενη αίτηση στρέφεται κατά της καθ' ης εταιρείας, κατ' εντολή της οποίας οι υπάλληλοί της προέβησαν στις διαταρακτικές της νομής της αιτούσας πράξεις, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της τελευταίας, ενώ για το ορισμένο της αίτησης δεν απαιτείται η αναφορά των ονομάτων των υπαλλήλων της καθ' ης που διενήργησαν τη διατάραξη (εξάλλου η αίτηση δεν στρέφεται και κατά αυτών). Περαιτέρω, η αίτηση είναι και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρ. 974, 980, 984, 989 ΑΚ, 176, 734 ΚΠολΔ και 947 παρ. 1 ΚΠολΔ. Πρέπει, συνεπώς, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από τις ένορκες καταθέσεις του μάρτυρα απόδειξης και του μάρτυρα ανταπόδειξης, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του παρόντος Δικαστηρίου, από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, που οι διάδικοι μετ' επικλήσεως προσκομίζουν, τα οποία λαμβάνονται υπόψη και εκτιμούνται, αναλόγως με τη φύση τους, είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα (438 ΚΠολΔ) είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3 και 395 ΚΠολΔ - ΑΠ 154/1992 ΕλλΔνη 33.814, ΑΠ 179/1991 ΝοΒ 40.1019), μεταξύ των οποίων και οι φωτογραφίες του επίδικου μπαλκονιού που προσκομίζονται από τους διαδίκους, από την άρνηση βεβαίωση στο συμβ/φο Αθην

που έγινε με επιμελεία της καθ' ης, χωρίς κλητεύση της αιτούσας, η οποία λαμβάνεται υπόψη ως απλό

έγγραφο για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, γιατί στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ο νόμος αρκείται στην πιθανολόγηση των γεγονότων και για το λόγο αυτό λαμβάνεται υπόψη κάθε πρόσφορο αποδεικτικό μέσο πέραν των αναφερομένων στο άρθρο 339 ΚΠολΔ, από όλα όσα ανέπτυξαν προφορικά στο ακροατήριο, κατά τη συζήτηση της υποθέσεως και με τα έγγραφα σημειώματά τους οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ - ΑΠ 1456/1996 ΑρχΝ 48.311), καθώς και από όλη γενικά τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα:

Η αιτούσα είναι αποκλειστικός νομέας μίας οριζόντιας ιδιοκτησίας - διαμερίσματος του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου μίας πολυκατοικίας, που βρίσκεται στην Καλλιθέα Αττικής, μέσα στο εγκεκριμένο σχέδιο του Δήμου Καλλιθέας Αττικής, επί της οδού στην οποία φέρει τον και έχει ανεγερθεί σε οικόπεδο με εκταση 843,75 τ.μ. κατά τον τίτλο κτήσεως και 858,56 τ.μ. κατά νεώτερη καταμέτρηση, και συγκεκριμένα της οριζόντιας ιδιοκτησίας - διαμερίσματος με τα στοιχεία που αποτελείται από ένα κύριο δωμάτιο, χώλλ, λουτρο και κουζίνα, έχει επιφάνεια 38 τ.μ., όγκο ιδιόκτητο 125,40 κ.β., αναλογία όγκου κοινοχρήστων 23,30 κ.β., συνολικό μικτό όγκο 148,70 κ.β, αναλογία συμμετοχής στις δαπάνες κοινοχρήστων 22/1000, κεντρικής θερμάνσεως 22/1000, ανελκυστήρα 11/1000, ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου στο οικόπεδο 14/1000 και ψήφους στις συνελεύσεις των συνιδιοκτητών 14/1000 και συνορεύει γύρωθεν με ιδιοκτησία ακάλυπτο χώρο οικοδομής, Α/4 διαμέρισμα ιδίου ορόφου, κοινόχρηστο διάδρομο, φωταγωγό και Α/2 διαμέρισμα ιδίου ορόφου. Η αιτούσα απέκτησε την πλήρη συγκυριότητα κατά ποσοστό 6/8 εξ αδιαιρέτου του ως άνω διαμερίσματος δυνάμει του υπ' αριθ. συμβολαίου διανομής ακινήτων της Συμβολαιογράφου Αθηνών

..... το γένος με το οποίο δε συμβολαίο το υπόλοιπο ποσοστό 2/8 εξ αδιαιρέτου της συγκυριότητας διατήρησε η μητέρα της αιτούσας,

..... Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι τυγχάνει αποκλειστική κυρία του διαμερίσματος αυτού, για το υπόλοιπο ποσοστό 2/8 εξ αδιαιρέτου όμως δεν επικαλείται ούτε και προέκυψε από τις αποδείξεις ο τρόπος απόκτησης της κυριότητας από αυτήν, πλην όμως το γεγονός αυτό δεν

αμφισβητείται από την καθ' ης. Σε κάθε περίπτωση, από τη με αριθμό [] δήλωση πληροφοριακών στοιχείων μίσθωσης ακίνητης περιουσίας που υποβλήθηκε ηλεκτρονικά στην ιστοσελίδα της ΑΑΔΕ προκύπτει ότι η αιτούσα εκμίσθωσε το ανωτέρω διαμέρισμα στον [] από 01-11-2021 μέχρι 31-10-2024. Επομένως, ανεξαρτήτου της ύπαρξης ή όχι του δικαιώματος της αποκλειστικής κυριότητας στο πρόσωπο της αιτούσας - που έτσι κι αλλιώς δεν αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας δίκης - η αιτούσα ασκεί τη φυσική εξουσίαση επί του ως άνω διαμερίσματος με διάνοια αποκλειστικού κυρίου (αφού τυγχάνει η μοναδική εκμισθώτρια) μέσω του κατόχου μισθωτή (980 ΑΚ), τυγχάνοντας έτσι αποκλειστικός νομέας του ως άνω διαμερίσματος. Η καθ' ης εταιρεία είναι κατασκευαστική εταιρεία και έχει αναλάβει το έργο της ανέγερσης συγκροτήματος δύο οκταώροφων κτιρίων κατοικιών επί pilotis με κοινό υπόγειο, ισόγειο διαμέρισμα και σοφίτα επί του όμορου του οικοπέδου, επί του οποίου βρίσκεται το ανωτέρω διαμέρισμα, οικοπέδου και συγκεκριμένα επί του οικοπέδου που βρίσκεται επί της οδού [] λήγει για το σκοπό αυτό την υπ' αριθ [] οικοδομική άδεια από την Υπηρεσία Δόμησης του Δήμου Καλλιθέας. Στην πλευρά που το οικόπεδο επί της οδού [] εντός του οποίου κατασκευάζεται η ανωτέρω οικοδομή, συνορεύει με το οικόπεδο επί της οδού [] εντός του οποίου βρίσκεται η πολυκατοικία, στην οποία βρίσκεται το διαμέρισμα της αιτούσας, η υπό ανέγερση οικοδομή ανεγείρεται σε επαφή με το κοινό όριο των δύο οικοπέδων, με τρόπο ώστε η εξωτερική πλευρά του τοίχου της οικοδομής να απέχει από την εξωτερική πλευρά του μπαλκονιού του διαμερίσματος της αιτούσας (και συγκεκριμένα από την εξωτερική πλευρά του κατωτέρω αναφερομένου τοιχίου αυτού), που επίσης εκτείνεται μέχρι το όριο των δύο οικοπέδων, μόλις 4-5 εκατοστά (βλ. την ένορκη κατάθεση μάρτυρα απόδειξης). Κατά μήκος όλης της πλευράς του μπαλκονιού της αιτούσας, που συνορεύει με το οικόπεδο, στο οποίο ανεγείρεται η ως άνω οικοδομή, βρισκόταν τοίχιο διαστάσεων 8 μέτρα μήκος και 1 μέτρο ύψος. Στις 12-07-2023 διενεργήθηκαν οι εργασίες σκυροδέτησης του δεύτερου ορόφου της ανεγειρόμενης οικοδομής, στο ίδιο ύψος με το μπαλκόνι της αιτούσας, και συγκεκριμένα μίας μεγάλης κολώνας - τοιχίου της υπό ανέγερση οικοδομής, η οποία θα εφαπτόταν με το ανωτέρω τοίχιο του μπαλκονιού του

διαμερίσματος της αιτούσας. Κατά την εκτέλεση αυτών των εργασιών σκυροδέτησης προκλήθηκαν εκτεταμένες φθορές στη βεράντα του ως άνω διαμερίσματος της αιτούσας και συγκεκριμένα γκρεμίστηκε το ως άνω τοίχιο και η τέντα που βρισκόταν σε αυτή, από το γκρέμισμα δε του τοιχίου προκλήθηκαν φθορές σε ορισμένα πλακάκια και στο σοβατεπί. Η καθ' ης ισχυρίζεται ότι το τοίχιο κατέρρευσε από τη μεγάλη πίεση που δέχτηκε αυτό κατά τη διενέργεια της σκυροδέτησης και ότι πριν τη διενέργεια της σκυροδέτησης, με τη σύμφωνη γνώμη του συζύγου της αιτούσας, τοποθετήθηκε από τους εργάτες της ικριώμα (σκαλωσιά) επί του μπαλκονιού της αιτούσας προς αντιστήριξη του τοιχίου, παρόλο αυτά όμως δεν κατάφεραν να αποτρέψουν την κατέρρευσή του λόγω της μεγάλης πίεσης που δέχτηκε κατά την έγχυση του σκυροδέματος. Το γεγονός ότι οι υπάλληλοι της καθ' ης είχαν επικοινωνήσει προηγουμένως με την αιτούσα (διαμέσου του συζύγου της) προκύπτει και από την ένορκη κατάθεση του υιού της αιτούσας ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ο οποίος αρνήθηκε βέβαια ότι ο πατέρας του συμφώνησε στην τοποθέτηση ικριώματος επί του μπαλκονιού τους, ισχυριζόμενος ότι ενημερώθηκε απλώς για την εκτέλεση κάποιων εργασιών επί του συνόρου και το ενδεχόμενο τοποθέτησης σκαλωσιάς επί του συνόρου, πλην όμως η απόσταση μεταξύ της ανεγειρόμενης οικοδομής και του τοιχίου του μπαλκονιού ήταν μόλις λίγα εκατοστά (4-5 εκατοστά, όπως ο ίδιος κατέθεσε), επομένως δεν ήταν λογικά δυνατή η τοποθέτηση του ικριώματος μεταξύ της οικοδομής και του μπαλκονιού, παρά μόνο επί του μπαλκονιού. Σε κάθε περίπτωση όμως, δεν πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα (δια του συζύγου της) είχε ενημερωθεί και αντίστοιχα είχε δώσει την άδειά της για το συγκεκριμένο τρόπο, με τον οποίο οι υπάλληλοι της καθ' ης επενήργησαν επί του μπαλκονιού της και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η αιτούσα είχε δώσει την άδειά της για την τέλεση των ως άνω φθορών επί του μπαλκονιού της. Εξάλλου, τα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν, προκειμένου να μην προκληθεί ζημία στο μπαλκόνι της αιτούσας από τις εργασίες που εκτελούσε η καθ' ης εταιρεία ήταν ευθύνη της τελευταίας, οι υπάλληλοι της οποίας ως έχοντες τις ειδικές γνώσεις προς τούτο, έπρεπε να έχουν επιλέξει άλλο τρόπο διενέργειας της σκυροδέτησης, έτσι ώστε να μην προκληθούν ζημιές στο γειτνιάζον μπαλκόνι της αιτούσας. Επομένως, ναι μεν η είσοδος των εργατών επί της βεράντας της αιτούσας και η τοποθέτηση σκαλωσιάς, την οποία

κ

σημειωτέον απομάκρυναν μαζί με το σύνολο των μπαζών που είχαν προκληθεί από το γκρέμισμα του τοιχίου οι εργάτες της καθ' ης το πρωί της επόμενης ημέρας (βλ. προσκομιζόμενη από την καθ' ης φωτογραφία του επίδικου μπαλκονιού σχετικό 1), δεν συνιστά παράνομη διατάραξη της νομής της αιτούσας, καθώς έγινε με τη θέλησή της, οι παραπάνω υλικές μεταβολές (φθορές) όμως στο μπαλκόνι της αιτούσας συνιστούν διατάραξη της νομής της επ' αυτού, αφού έγιναν παράνομα και χωρίς τη θέληση της, ανεξαρτήτως της συνδρομής ή μη πταίσματος στο πρόσωπο των προστηθέντων της καθ' ης, δεδομένου ότι το παράνομο της διατάραξης κρίνεται αντικειμενικά, ήτοι χωρίς να ερευνάται η ύπαρξη ή μη πταίσματος ή κακής πίστης. Η αιτούσα τοποθέτησε στο σημείο που βρισκόταν πριν το τοίχιο, περίφραξη από πλέγμα και σιδεροκατασκευή - τελάρο με ηλεκτροσυγκόλληση προκειμένου να φράξει την είσοδο προς το μπαλκόνι της οποιουδήποτε τρίτου, συμπεριλαμβανομένων και των εργατών της οικοδομής, επιφυλάσσεται δε στην αίτησή της να αναζητήσει με αγωγή της τις δαπάνες για την αποκατάσταση των ζημιών, στην οποία (αποκατάσταση) θα προβεί η ίδια, κατά δήλωσή της, για την αποφυγή καθυστέρησης και προκειμένου να καταστήσει το μίσθιο κατάλληλο προς χρήση για το μισθωτή της.

Στη συνέχεια, η καθ' ης, δια των εργατών της, τοποθέτησε ικριώματα, αποτελούμενα από κοιλοδοκούς, κάθετους μεταξύ τους, τους οποίους σταθεροποίησε πάνω στην υπό ανέγερση οικοδομή και πάνω στους οποίους σταθεροποίησε μαδέρια, προκειμένου, επί των μαδεριών αυτών να μπορούν να πατάνε οι εργάτες της οικοδομής με τα απαραίτητα εργαλεία τους για να εκτελέσουν τις εργασίες που απαιτούνται να γίνουν στην εξωτερική όψη της οικοδομής στην πλευρά της που εφάπτεται με το μπαλκόνι της αιτούσας. Προηγουμένως, η καθ' ης είχε ζητήσει την άδεια από την αιτούσα να τοποθετήσει τα απαραίτητα αυτά για την εκτέλεση των εργασιών ανέγερσης της οικοδομής ικριώματα επί της βεράντας της, τα οποία θα διατηρούσε μέχρι το μήνα Μάρτιο του 2024, πλην όμως η αιτούσα αρνήθηκε. Τα ανωτέρω ικριώματα σταθεροποιήθηκαν μεν επί της υπό ανέγερση οικοδομής σε ύψος τριών μέτρων περίπου πάνω από την επιφάνεια της βεράντας της αιτούσας, προεξέχουν όμως πάνω από τη βεράντα της τελευταίας, εισερχόμενα εντός του εναέριου χώρου αυτής, για 1,20 μέτρα περίπου καθ' όλη την πλευρά (ήτοι και τα 8 μέτρα) αυτής που συνορεύει με την υπό ανέγερση οικοδομή. Για την

τοποθέτηση των ανωτέρω ικριωμάτων, η οποία είχε συντελεσθεί στις αρχές του Σεπτεμβρίου του 2023 (βλ. την προσκομιζόμενη από την αιτούσα φωτογραφία, σχετικό 13), οι εργάτες της καθ' ης εισήλθαν προφανώς εντός της βεράντας της αιτούσας και χρησιμοποίησαν αυτή για την εναπόθεση των υλικών (κοιλοδοκών, μαδεριών) και την σταθεροποίησή τους επί της οικοδομής, αφού δεν είναι δυνατή η σταθεροποίησή τους αυτή με άλλον τρόπο, λόγω της ανέγερσης της οικοδομής σε επαφή με τη βεράντα της αιτούσας, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται υπόψιν αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, διαταράσσοντας εκ νέου με αυτόν τον τρόπο τη νομή της αιτούσας, παράνομα και παρά τη θέλησή της, αφού δεν πήραν προηγουμένως την άδεια της, αντίθετα δε η αιτούσα, όπως προειπώθηκε, είχε απαγορεύσει στην καθ' ης την τοποθέτηση ικριώματος επί της βεράντας της. Έκτοτε, οι εργάτες της καθ' ης χρησιμοποιούν τα σταθερά αυτά ικριώματα, που προεξέχουν, όπως προαναφέρθηκε, επί 1,20 μέτρα τουλάχιστον πάνω από τη βεράντα της καθ' ης, για την εκτέλεση των απαραίτητων οικοδομικών εργασιών για την ανέγερση της οικοδομής. Τόσο η τοποθέτηση και η διατήρηση των ανωτέρω ικριωμάτων εντός του εναέριου χώρου της βεράντας της αιτούσας όσο και η χρησιμοποίησή τους προς εκτέλεση οικοδομικών εργασιών, διαταράσσουν την αιτούσα παράνομα και χωρίς τη θέληση της στην άσκηση της νομής της στη βεράντα της, δεδομένου ότι παρενοχλείται και παρεμποδίζεται σοβαρά στην ανενόχλητη και απρόσκοπτη χρήση της (για το ότι η κατασκευή εξώστη ή άλλου προστεγάσματος ή προβολής επάνω σε ξένο ακίνητο αποτελεί διατάραξη της νομής βλ. ΕφΠειρ 1515/1988, Απ. Γεωργιάδη, Εμπράγματο Δίκαιο, 2^η Έκδοση, σελ. 240, αρ.8). Τα ανωτέρω μάλιστα συνιστούν διατάραξη της νομής της αιτούσας ανεξαρτήτως της τήρησης ή μη από την πλευρά της καθ' ης των μέτρων ασφαλείας κατά την ανέγερση της οικοδομής. Να σημειωθεί ότι το γεγονός ότι τα ικριώματα δεν τοποθετήθηκαν επί της επιφάνειας της βεράντας της αιτούσας δεν αναιρεί το γεγονός της διατάραξης της νομής της, αφού αφενός τα ικριώματα αυτά βρίσκονται και αντίστοιχα οι οικοδομικές εργασίες εκτελούνται εντός του εναέριου χώρου της βεράντας και επομένως εντός του ακινήτου της αιτούσας και αφετέρου ο χώρος κάτω από τον οποίο εκτελούνται οικοδομικές εργασίες δεν νοείται να χρησιμοποιείται και πρέπει για λόγους ασφαλείας να αποκλείεται περιμετρικά (βλ. σχετικά και ένορκη κατάθεση

Κ Ρ

του μάρτυρα απόδειξης, ο οποίος ασχολείται και με το χώρο της οικοδομής). Στην προκείμενη περίπτωση, η καθ' ης τοποθέτησε περιμετρικά των ικριωμάτων διπλό δίχτυ ασφαλείας, το οποίο μάλιστα, σύμφωνα με την κατάθεση του μάρτυρά της, εργοδηγού της οικοδομής, είναι πιστοποιημένο και το οποίο διέρχεται από το κάτω μέρος των ικριωμάτων και καταλήγει στην οικοδομή της καθ' ης (βλ. προσκομιζόμενη από την καθ' ης φωτογραφία σχετικό 3), αφήνοντας ελεύθερο προς χρήση το χώρο της βεράντας κάτω από τα ικριώματα, επιφάνειας 9,60 τ.μ (8 μέτρα x 1,20 μέτρα) περίπου, η ασφαλής χρήση όμως του χώρου αυτού δεν μπορεί να εξασφαλιστεί με απόλυτη βεβαιότητα, λόγω του κινδύνου που συνεπάγονται εκ φύσεως οι οικοδομικές εργασίες, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται υπόψιν αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. Να σημειωθεί επίσης ότι οι εργασίες ανέγερσης της οικοδομής πρόκειται να συνεχισθούν και σε μεγαλύτερο ύψος πάνω από τη βεράντα της αιτούσας μέχρι την ολοκλήρωση της ανέγερσης της οκταώροφης οικοδομής, αφού οι βεράντες των λοιπών διαμερισμάτων της πολυκατοικίας έχουν μικρότερη επιφάνεια από τη βεράντα της αιτούσας, έτσι ώστε να μην φτάνουν μέχρι το όριο των δύο οικοπέδων (βλ. σχετικό 3 καθ' ης). Τέλος, η καθ' ης, αν οι εργασίες που ήταν απαραίτητες για την ανέγερση της οικοδομής της δεν μπορούσαν να εκτελεστούν διαφορετικά παρά μόνο με την είσοδο των εργατών της εντός του ακινήτου της αιτούσας, θα έπρεπε, μετά την άρνηση της τελευταίας να της επιτρέψει την είσοδο, να αιτηθεί την παροχή σε αυτήν της σχετικής άδειας από το αρμόδιο Δικαστήριο με βάση το άρθρο 1018 ΑΚ και υπό τις προϋποθέσεις που αυτό προβλέπει, μεταξύ των οποίων και η καταβολή αποζημίωσης ή η παροχή ασφάλειας για την τυχόν ζημία, πράγμα που δεν έπραξε η αιτούσα (ούτε και υπέβαλε σχετικό αίτημα στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, αρκούμενη μόνο στην άρνηση της αιτήσεως, ήτοι στην άρνηση της διατάραξης της νομής της), αφού η εκτέλεση οικοδομικών εργασιών εντός του γειτονικού ακινήτου της αιτούσας, ασχέτως που στηρίζεται η σκαλωσιά, συνεπάγεται εκ των πραγμάτων ανοχή των εργασιών από την πλευρά της αιτούσας και περιορισμό της κυριότητάς της.

Ενόψει όλων των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή, να γίνει δεκτή ως βάσιμη στην ουσία της και να απαγορευθεί προσωρινά στην καθ' ης η τέλεση κάθε νέα πράξης διατάραξης της νομής της

αιτούσας στη βεράντα της και ειδικότερα η είσοδος των εργατών της καθ' ης, η εναπόθεση οικοδομικών υλικών και η εκτέλεση οικοδομικών εργασιών στη βεράντα της αιτούσας, τόσο στην επιφάνεια αυτής όσο και καθ' όλο το ύψος πάνω από αυτήν, υπό την απειλή χρηματικής ποινής όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας, δεδομένου ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση, η οποία επί προσβολής της νομής, της κυριότητας και γενικά των απόλυτων δικαιωμάτων παρίσταται αυτόθροη, σύμφωνα με τα αναφερόμενα ανωτέρω στη νομική σκέψη της παρούσας, απορριπτομένου του ισχυρισμού της καθ' ης περί έλλειψης της προϋπόθεσης του επικείμενου κινδύνου. Όσον αφορά την καταστροφή του τοιχίου και της τέντας της βεράντας και την τοποθέτηση των ικριωμάτων που προεξέχουν πάνω από την επιφάνεια της βεράντας, πέραν του ότι δεν υποβάλλεται σχετικό αίτημα, η επιβολή με την παρούσα απόφαση της υποχρέωσης στην καθ' ης προς επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση με την επανακατασκευή του τοιχίου και της τέντας και την απομάκρυνση των ικριωμάτων, θα προσέκρουε στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 του ΚΠολΔ, σύμφωνα με την οποία «τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή η διατήρηση», αφού τότε θα υπήρχε πλήρης ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος αντί για προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, σύμφωνα με όσα αναφέρονται ανωτέρω στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Ειδικά, όσον αφορά τα ικριώματα που προεξέχουν πάνω από την επιφάνεια της βεράντας, πρέπει να σημειωθεί επιπλέον ότι στο ημερολόγιο ασφαλείας που τηρεί η καθ' ης για το έργο της ανέγερσης της επίδικης οικοδομής (βλ. προσκομιζόμενο από την καθ' ης σχετ. ΣΤ) βεβαιώνεται από το συντονιστή υπεύθυνο για τα θέματα ασφαλείας κατά την εκτέλεση του έργου ότι διεκπεραιώθηκαν όλες οι υποδείξεις που είχε κάνει αυτός, μεταξύ των οποίων και η λήψη των πιστοποιητικών των ικριωμάτων, καθώς και ότι τοποθετήθηκαν τα green tag των ικριωμάτων και επομένως δεν πιθανολογείται κάποιος κίνδυνος από τη διατήρησή τους, που να επιβάλλει την αφαίρεσή τους, λαμβανομένου υπόψιν και του γεγονότος ότι προσωρινά δεν θα χρησιμοποιούνται (αφού δεν θα εκτελούνται οικοδομικές εργασίες). Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας πρέπει να επιδικαστούν σε βάρος της καθ' ης η αίτηση, καθώς το μέρος που απορρίφθηκε από την αίτησή της είναι ελάχιστο και δεν έδωσε αφορμή να

8^ο φύλλο της υπ' αριθ. 58/2023 απόφασης ασφαλιστικών μέτρων
του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας

αυξηθούν τα έξοδα (αρθ. 178παρ.2 ΚΠολΔ), κατά τα
ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται κατά τα λοιπά την αίτηση.

Απαγορεύει προσωρινά στην καθ' ης κάθε νέα πράξη
διατάραξης της νομής της αιτούσας επί της βεράντας του
διαμερίσματός της που βρίσκεται επί της οδού
και περιγράφεται στο σκεπτικό της παρούσας και
ειδικότερα την είσοδο των εργατών της καθ' ης, την
εναπόθεση οικοδομικών υλικών και την εκτέλεση οικοδομικών
εργασιών στη βεράντα της αιτούσας, τόσο στην επιφάνεια
αυτής όσο και καθ' όλο το ύψος πάνω από αυτήν.

Απειλεί σε βάρος της καθ' ης χρηματική ποινή
πεντακοσίων ευρώ (500) για κάθε παράβαση της παρούσας
απόφασης.

Επιβάλλει σε βάρος της καθ' ης τη δικαστική δαπάνη
της αιτούσας, την οποία ορίζει σε 340 ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην
Καλλιθέα και στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου, σε έκτακτη
δημόσια συνεδρίαση στις 28-11-2023, απόντων των διαδίκων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

